

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII ĂTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRĂREA NR. 195 din 04.07.2012

Dosar nr.: 388/2011

Petiția nr.: 6177/31.10.2011

Petentă: P. E.

Reclamate: SC ZMK SRL, S. M.

Obiect : refuzul accesului petentei la transpostul cu microbuzul societății reclamatei

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. P. E., cu domiciliul

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatei

I.2.1. SC ZMK SRL, cu sediul

I.2.2. S. Ma., cu domiciliul de corespondență la sediul SC ZMK SRL

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Plângerea vizează refuzul accesului petentei la transportul cu microbuzul ce aparține societății reclamatei.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresele nr. 6177/09.11.2011, nr. 6320/09.11.2011, nr. 6587/23.11.2011 și 6640/24.11.2011 părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 22.11.2011, respectiv 13.12.2011. La termen s-a prezentat reclamata.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1. Petenta a fost angajată în calitate de avocat de către partea vătămată într-un dosar penal în care reclamata a fost acuzată de infracțiunile de lovire, insultă și amenințare (proces câștigat de petentă). Prin urmare, petenta susține că din momentul acela reclamata a început să se facă vinovată de discriminare..

4.1.2. În acest sens, petenta susține că reclamata deține monopolul transportului rutier pe ruta Deva-Petroșani și pe lângă faptul că în mai multe rânduri le-a spus

șoferilor să o coboare din autobuz și a umilit-o, riscă să nu își poată exercita profesia de avocat la instanțele din jud. Hunedoara.

Prin urmare, petenta susține că reclamata îi refuză accesul la transportul cu microbuzele deținute de societatea acesteia doar pentru că a fost avocatul părții adverse în procesul pe care l-a pierdut

Susținerile reclamatei

4.2.1. Reclamata susține că petenta era în stare de ebrietate atunci când șoferii microbuzului au invitat-o să coboare și avea un comportament recalcitrant, punând în pericol siguranța circulației și chiar integritatea călătorilor.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul reține că obiectul dedus soluționării constă în refuzul accesului petentei la transportul cu microbuzurile deținute de societatea reclamatei, pe ruta Deva-Petroșani.

5.2. În drept, alizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. De asemenea, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce

prespune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct, însă efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare. Astfel, Colegiul director trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și criteriul invocat în cauză (socio profesional).

5.6. Or, în raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar de către părți, Colegiul director este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentei, pe considerentul invocat de aceasta. O atare prezumție ar trebui să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat (profesia) și tratamentul diferit imputat în cauză (refuzul accesului la transport pentru că a fost avocatul părții adverse într-un dosar penal).

5.7. Colegiul director mai reține că în lumina art. 20 alin. 6 din OG nr. 137/2000, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări.

5.8. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director reține, potrivit susținerilor părților și înscrisurilor aflate la dosar, că nu există probe care să dovedească că faptele sesizate constituie discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

VASILE Alexandru – Membru

STANCIU Claudia – Membru

Redactat și motivat Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.